

W Altanie.

Aleksander Gierymski

kuratorka: Małgorzata Wesółowska

Dokumentacja (fragment) złożona do konkursu
na kuratorski projekt wystawy w Pawilonie Polskim
na 59 Międzynarodowej Wystawie Sztuki
w Wenecji w 2022 r.

1) Koncepcja i temat przewodni

W Altanie (tytuł roboczy)

POL

Historia obrazu Aleksandra Gierymskiego „W altanie” (1882) sama w sobie ilustruje temat Biennale 2022. „Mleko snów” - wielość studiów wykonanych do obrazu, teza o pocięciu przez autora pierwszej wersji dzieła i wykonaniu kolejnej, a także sama biografia artysty, skupionego wyłącznie na sztuce, dążeniu do perfekcji i w końcu popadającego w szaleństwo. Nawet atmosfera sielskiego obrazu jest senna, przywodzi na myśl drzemkę konieczną po odbytych w upalne popołudnie, zakrapianym winem towarzyskim spotkaniu.

Chcę zaprezentować obraz Gierymskiego w formie trójwymiarowej instalacji, odtwarzając przedmioty, meble i obiekty tworzące przestrzeń sielskiej sceny. Ogrodowy treliaż, stoły, krzesła, fontanna, doniczki z kwiatami, ława z martwym ptakiem, lampiony, gąsior z winem oraz roślinność odtworzone zostaną metodą wzorniczą i wykonane z jednolitego szarego tworzywa. W możliwie zgodny z układem na obrazie sposób zostaną rozstawione w przestrzeni ujednoczonego tą samą szarością wnętrza pawilonu polskiego. Całość stworzy wrażenie hybrydy, cyfrowego modelu czekającego na nałożenie zaawansowanych tekstur, we wnętrzu którego, realnie i bez obaw o uszkodzenie eksponatów, znajdzie się widz.

Z tyłu tworzącego przestrzeń altany treliażu rozwieszono zostaną stroje z obrazu Gierymskiego. Namalowana scena jest maskaradą, jej uczestnicy ubrani są w stroje z epoki rokoka. Campowa scena autorstwa XIX-wiecznego twórcy zostanie zaprezentowana jako camp XXI-wieczny. Wkoło głównej instalacji znajdą się odtworzone taką samo trójwymiarowo-scenograficzną metodą wybrane studia (maksimum pięć) do obrazu „W altanie”.

W bocznych skrzydłach pawilonu umieścić chcę dwie projekcje. Jedna to animowana postać Aleksandra Gierymskiego, wykonana przy pomocy popularnej aplikacji „Motion Portrait”, druga to film „Mansarda” w reżyserii Konrada Nałęczkiego z 1963 r. Ta projekcja podnieść ma kolejne piętro kwestii „snów” artystów tj. powodów i kontekstów uprawiania sztuki oraz filtrowania ich przez ideologie i następujące po sobie style.

Sam obraz „W altanie” zaprezentowany zostanie widzom na pocztówce, których obfitość, wraz z krótkim opisem na rewersie, wyeksponowana będzie na stojących w hallu pawilonu stojakach. Taki sposób prezentacji każe zastanowić się ile dzieli twórcę od perfekcjonistycznego szaleństwa do sławy i komercjalizacji jego sztuki.

3) Streszczenie scenariusza

POL

Chcę zaprezentować obraz Gierymskiego w formie trójwymiarowej instalacji, odtwarzającej przedmioty, meble i obiekty tworzące przestrzeń tego sielskiego spotkania. Scena namalowana w tytułowej altanie sama jest maskaradą, jej uczestnicy ubrani są w stroje z epoki rokoka. Ogrodowy treliaż, stoły, krzesła, fontanna, doniczki z kwiatami, ława z martwym ptakiem, lampiony i gąsior z winem odtworzone zostaną metodą wzorniczą i wykonane z jednolitego szarego tworzywa. W możliwie precyzyjny sposób zostaną rozstawione w przestrzeni ujednoliczonego tą samą szarością wnętrza pawilonu polskiego. Roślinność, w tym pnącza tworzące altanę zostaną odwzorowane i odtworzone z takiego samego szarego tworzywa. Światło, będące być może głównym tematem, a na pewno „narzędziem” używanym przez Gierymskiego, pozostanie naturalne, wpadając przez świetliki pawilonu. Całość stworzy wrażenie hybrydy, cyfrowego modelu czekającego na nałożenie zaawansowanych tekstur, we wnętrzu którego, realnie i bez obaw o uszkodzenie eksponatów, znajdzie się widz.

Z tyłu tworzącego przestrzeń altany treliażu rozwieszono zostaną rokokowe stroje z obrazu Gierymskiego. Raz na jakiś czas zatrudnieni statyści założą je i będą przechadzać się po pawilonie oraz odtworzą scenę towarzyskiego spotkania przedstawioną na obrazie. Przygotowanie choreografii tej części instalacji chciałabym powierzyć tancerce i choreografce Marii Stokłosie. Nieco campowa scena autorstwa XIX-wiecznego twórcy zostanie zaprezentowana jako camp XXI-wieczny.

Wokoło głównej instalacji znajdą się odtworzone taką samo trójwymiarowo-scenograficzną metodą wybrane studia (maksimum pięć) do obrazu „W altanie”. Frapujący głąz z cylindrem i ławką, fontanna, begonie w donicach, fotel na tle treliażu, gąsior z winem lub sam fragment treliażu.

W bocznych skrzydłach pawilonu umieścić chcę dwie projekcje na zwykłych ekranach. Jedna to animowana postać Aleksandra Gierymskiego, wykonana przy pomocy popularnej aplikacji „Motion Portrait”, która w sposób podstawowy (ruchy głowy, powiek, gałek ocznych, uśmiech, otwarcie ust) animuje postacie i portrety na podstawie uploadowanego zdjęcia. W drugim skrzydle będzie można obejrzeć film „Mansarda” w reżyserii Konrada Nałęckiego, nakręcony w 1963 r.

Sam obraz „W altanie” zaprezentowany zostanie widzom na pocztówce, których obfitość, wraz z krótkim opisem na rewersie, wyeksponowana będzie na stojących w hallu pawilonu stojakach. Taki sposób prezentacji każe zastanowić się ile dzieli twórcę od perfekcjonistycznego szaleństwa do sławy i komercjalizacji jego sztuki.